

בש"פ 9056/22 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלוני, פלוני, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9056/22

לפני:

כבוד השופט י' עמית

המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים:

1. פלוני
2. פלוני (עניינו הסתיים)
3. פלוני (עניינו הסתיים)
4. פלוני (עניינו הסתיים)

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

י' בטבת התשפ"ג (3.1.2023)

בשם המבקשת:

עו"ד תום קובצ'י

בשם המשיב 1:

עו"ד רהב אופנהיימר

החלטה

בעניינו של המשיב 1 בלבד

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 12.2.2022 הוגש לבית המשפט המחוזי בחיפה כתב אישום נגד ארבעת המשיבים המייחס להם עבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירה של מעשים מגונים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1)+345(ב)(2)+(5) לחוק העונשין. למשיבים 1-3 יוחסה עבירה של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ולמשיב יוחסה עבירה נוספת של מעשים מגונים לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיפים 345(א)(1) + 345(ב)(2) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום, המשיבים הינם חברים המתגוררים באום אל פאחם. בסמוך ליום 24.12.2021, המשיבים קשרו קשר לשדוד את א' - אישה כבת 60, תושבת הרשות הפלסטינית, ואת ב' וג' - צעירים תושבי הרשות הפלסטינית, שלהם היכרות מוקדמת עם המשיבים (להלן: המתלוננים). באותה העת, המתלוננים שהו בישראל לצרכי עבודה, ולנו בבניין באום אל פאחם שבנייתו טרם הסתיימה (להלן: הבית). ביום 25.12.2021, בשעה 2:30 לפנות בוקר, הגיעו המשיבים לבית כשהם אוחזים בפנסים ובסכינים, ניגשו לב' שישן בחלל המרכזי ודרשו ממנו כסף. המשיבים איימו על ב' שיהרגו אותו, ומשסירב, תקפו אותו באגרופים ובבעיטות, תוך שהם גוררים אותו בתוך הבית. המשיבים 1-3 תקפו גם את ב' בסכין ופצעו אותו בראשו וברגלו. בהמשך, המשיבים קשרו את ידיו של ב' וכיסו ראשו בבד, תוך שאיימו עליו שירצחו אותו.
- בעקבות המתואר, ב' הורה לא' למסור את כספו למשיבים, שהוחבא בחזייה שלה, והיא מסרה להם סך של 1,800 ₪. המשיבים המשיכו לחפש אחר סכומי כסף בבית, וגנבו מב' סך של 2,500 ₪ נוספים שהוחבאו בשק חול. בשלב מסוים, המשיבים ניגשו לא' ואיימו עליה באמצעות הסכינים שבידיהם כי תמסור להם גם את כספה, אחרת יפגעו בה. תחנוניה של א' לא סייעו, והמשיבים תפסו אותה בחוזקה, הצמידו אותה לקיר והפשיטו אותה מכל בגדיה, תוך שהם מצמידים סכין לצווארה ונוגעים בחזה ובגופה. בעוד שא' עירומה, המשיב החזיק את הסכין בידו, חשף את איבר מינו לכיוונה ואמר לה "אזיין אותך". משיב 2 החדיר את ידו לחזייה של א' ולקח את כספה (100 ₪), והמשיב נטל מגופה שתי טבעות זהב ועגילי זהב בשווי 2,900 ₪.
- בהמשך, המשיבים ניגשו לג' ודרשו ממנו את כספו תוך שהם אוחזים בסכינים ומאיימים עליו שיהרגו אותו אם לא יעשה כן. המשיב היכה את ג' באגרופים ובבעיטות, והמשיבים כולם איימו עליו שירצחו אותו אם יתלונן נגדם. לנוכח האמור, ג' מסר למשיבים סך של 300 ₪, והם גנבו סכום של 1,500 ₪ נוספים שמצאו במהלך חיפושיהם בבית. לאחר שהמשיבים עזבו את הבית ברכבו של המשיב, א' וג' ניגשו לתחנת המשטרה והגישו תלונה בגין המתואר. לאחר מכן, בעוד שהמתלוננים ממתנים בתחנת אוטובוס, המשיבים 1-3 הגיעו למקום ברכבם, והמשיב 2 איים על המתלוננים שיבטלו את התלונה במשטרה אחרת יהרגו אותם.
3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. נטען, כי למבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, ובין היתר, הודעותיהם המפורטות של המתלוננים; תמונות של חבלות ודימום בראשו וברגלו של המתלונן ב'; פנייה מיידית של המתלוננים למשטרה לאחר אירוע, וכן לאחר האיום בתחנת האוטובוס; הודיית המשיב; סכום כסף, רעלת פנים וזוג נעליים התואמים את העקבות שנמצאו בבית, שנתפסו ברכבו של המשיב. עוד נטען כי מעשי המשיב מלמדים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו; כי קמה עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים; וכי ישנו יסוד סביר לחשש כי שחרור המשיב יביא לשיבוש הליכי משפט.

4. בדיון מיום 12.1.2022 בית המשפט קבע כי קיים ניצוץ ראייתי, וביום 19.1.2022 הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן. על אף התנגדות המבקשת, בית המשפט הורה על הכנת תסקיר שבמסגרתו תיבחן חלופת מעצר.

ביום 15.2.2022 התקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן ציין כי המשיב גדל במשפחה קשת יום, נשר מלימודיו בגיל צעיר, ונותר ללא מסגרת; כי המשיב הציג גישה קורבנית, התקשה לקחת אחריות על מעשיו ולא הכיר בדפוסי ההתנהגות האלימים שלו; וכי רמת הסיכון להישנות התנהגות דומה הינה גבוהה. עוד צוין בתסקיר כי לדברי א', קרובי משפחה של המשיבים מאיימים עליה והיא חוששת להיפגע שוב על ידם. שירות המבחן בחן את המפקחים שהוצעו על ידי המשיב, והתרשם כי אלו אינם מתאימים לתפקיד הפיקוח, שכן יתקשו בזיהוי מצבי סיכון פוטנציאליים, ולא יצליחו להציב לו גבולות; וכי שחרורו למעצר בסביבתו הטבעית בבית אמו, אינה אפשרות מתאימה שכן היא עשויה להגביר את הסיכון הנשקף ממנו. על כן, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב, גם לא בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. בדיון מיום 22.2.2022 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. נקבע, בין היתר, כי מעשיו מלמדים על מסוכנותו הגבוהה לנוכח התכונן המקדים וההתארגנות בצוותא, ניצול האוכלוסייה המוחלשת, והאלימות הפיזית והמינית שביצע שלא לצורך; כי המשיב המשיך ואיים על המשיבים גם לאחר הגשת התלונה, דבר המעיד על חוסר הרתיעה שלו מהחוק; וכי חלקו של המשיב באירוע משמעותי יותר משל יתר המשיבים. עוד בית המשפט קבע כי קווי אישיותו של המשיב כפי שתוארו על ידי שירות המבחן מקשים על מתן אומן בו ושקילת חלופת מעצר בעניינו; כי שהיית המשיב בבית אמו כחלופת מעצר, אך תגביר את הסיכון הנשקף ממנו; וכי ככל שתימצא חלופה מרוחקת יותר, והמתלוננים יסיימו להעיד, בית המשפט ישקול מחדש את שחרורו.

6. ביום 5.7.2022 המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה למעצר עד תום ההליכים, תוך שהציע חלופת מעצר בירושלים. ביום 11.7.2022 בית המשפט נעתר לבקשה והורה לשירות המבחן לערוך תסקיר משלים.

מהתסקיר המשלים שהוגש ביום 18.9.2022 עלה כי לא חל שינוי בעמדות המשיב ובאופן שבו הוא תופס את מעשיו; כי הוא עדיין מתנער מהדפוס האנטי-סוציאלי המיוחס לו; כי לא הביע כל מוטיבציה לטיפול במהלך מעצרו; וכי מלבד השיקול של חלופת הזמן שבו המשיב שוהה במעצר, אין כל סממן נוסף להפחתת הסיכון להישנות התנהגות פוגענית דומה. עוד צוין כי א' עדיין חשה מאויימת על ידי בני משפחתו של המשיב, ונמנעת מכניסה לישראל לצרכי עבודה; כי חלופת המעצר בירושלים אינה רלוונטית עוד, והחלופה שבפועל מוצעת היא אותה החלופה בבית אמו באום אל פאחם שנפסלה זה מכבר על ידי בית המשפט; וכי המפקחים המוצעים על ידו יתקשו להציב למשיב גבולות ולמנוע ממנו להפר את תנאי המעצר. משכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר.

בדיון מיום 20.9.2022 נדונה הבקשה לעיון חוזר, ובסיומו בית המשפט דחה את הבקשה תוך שקבע כי חלופת הזמן לא הקהה את מסוכנות המשיב; כי לא ניתן לתת במשיב אומן על מנת לבחון חלופת מעצר; וכי אף בחלופת תשעה חודשי מאסר, המשיב מתקשה לקבל את סמכות הסוהרים, אזי בוודאי שלא ישמע למפקחיו.

7. בחלופת תשעה חודשים ומשהמשפט טרם הסתיים, המבקשת ביקשה להאריך את מעצר המשיב בתשעים ימים. לאחר שהתקיים דיון בבקשה, ניתנה הסכמתו של המשיב ומעצרו הוארך עד ליום 9.1.2023 (בש"פ 6560/22 מדינת

ישראל נ' פלוני (18.10.2022).

8. ההליך העיקרי: ההליך החל ביום 10.2.2022, וכחודש לאחר מכן ניתן מענה לכתב האישום על ידי המשיבים. ביום 4.5.2022 התיק הועבר למותב אחר, והחל מחודש יוני ועד לחודש ספטמבר, התקיימו ארבעה דיוני הוכחות שבהם נשמעה עדותה של א', והחלה עדותו של מתלון נוסף. דיוני הוכחות נוספים נקבעו לחודש יולי אך אלו נדחו לנוכח אילוצי בית המשפט, ולבקשת המשיבים. ביום 23.10.2022 נמשכה עדותו של המתלון ונקבעו ארבעה דיוני הוכחות נוספים. בשל פיגוע שהתרחש, היציאות מחברון נחסמו והמתלון לא הצליח להגיע לדיון ביום 30.10.2022, שנדחה לתחילת דצמבר. בדיון שהתקיים ב-1.12.2022 המשיך המתלון ליתן עדותו, ונקבעו שלושה מועדי הוכחות נוספים לחודשים ינואר ומרץ 2023.

מכאן הבקשה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם השנייה.

9. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, על בית המשפט לשקול, בין היתר, את המסוכנות הנשקפת ממעשיו של הנאשם ונסיבותיו; קצב התנהלות ההליך; והחשש מפני שיבוש הליכי משפט או הימלטות הנאשם (ראו, מני רבים, בש"פ 7946/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (29.11.2022); בש"פ 1302/22 מדינת ישראל נ' גבארה, פסקה 10 (6.3.2022)).

10. במקרה דנן, נקל עליו להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של המשיב. כשלעצמי, ספק אם הייתי שולח את המשיב לתסקיר שירות מבחן, לא כל שכן, לתסקיר משלים.

דומה כי אין צורך להכביר במילים על חומרת המעשים המיוחסים למשיב, המעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו. המשיב נסע ברכבו עם יתר המשיבים, תוך שהתארגנו ותכננו מבעוד מועד לשדוד את המתלוננים כשהם מצוידים בסכינים. בהגיעם למקום, המשיב תקף יחד עם האחרים את ב' ופצע אותו בראשו וברגלו. המשיב לא הסתפק בשוד כספה המועט של א', אישה אלמנה כבת 60, ואף ביצע בה מעשה מגונה באופן בזוי ושפל במיוחד, לעיני האחרים. המדובר במעשה שוד אלים, בזוי ואכזרי, כנגד אוכלוסייה חלשה תוך ניצול שהייתם במקום מבודד הרחוק מסביבתם הטבעית. לכך יש להוסיף את תסקירי שירות המבחן השליליים בעניינו של המשיב, ולפיהם חרף משך הזמן שבו שוהה המשיב במעצר, הוא מתנער מדפוס האישיות האנטי-סוציאלית שלו, לא לקח אחריות על מעשיו, ולא ביקש להשתלב במסגרת טיפולית כלשהי.

אוסף ואומר כי ההליך מתנהל בקצב משביע רצון ובתוך תקופת המעצר המבוקשת קבועים ששה דיוני הוכחות נוספים. מה גם, שהמתלוננים טרם סיימו להעיד, דבר המגביר את החשש לשיבוש הליכי משפט, בפרט לנוכח איומי המשיבים 1-3 על המתלוננים לאחר שהגישו תלונה במשטרה, וכן בשל תלונותיה של א' באשר לאיומים המופנים כלפיה על ידי בני משפחתו של המשיב.

בהינתן כל אלה, איני סבור כי נקודת האיזון השתנתה לכיוון שחרורו של המשיב.

11. סוף דבר שאני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 10.1.2023 או עד לפסק דין ת"פ 25717-01-22 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשפ"ג (9.1.2023).

ש ו פ ט
